DALGA

SAYI:12
21 Nisan 1984
Cumartesi
Para ile satılmaz

Hürriyet
İKİNCİ KA

NET GÖRÜNTÜ VEREN TV MİZAH EKİDİR

Hepimize geçmiş olsun... "DALGA" Bürosu havaya uçurulmak istendi...

Olayın failleri aranıyor. Saldırıyı henüz hiç kimse üstlenmedi...

DERGİNİZ "DALGA" baskıya hazırlanırken Elmadağ büromuza gönderilen esrarengiz pakette bomba olduğunun ihbar edilmesi üzerine, bomba uzmanları olaya el koydu. Yapılan uzun ve dikkatli operasyon sonunda, pakette son model bir renkli televizyon bulunduğu anlaşıldı. Haberin duyulmasıyla birlikte, büromuzun bulunduğu iş hanında panik çıktı. Bombayı merak ederek seyretmeye gelen iş hanı sakinleri, bomba yerine televizyon çıkması üzerine birbirlerini ezerek sokağa kaçtılar. **"İmdaat, bomba değilmiş, televizyonmuş"** diye bağırarak kaçışanlardan üç kişi yaralandı, sinir krizi geçiren iki kişi Bakırköy'de tedavi altına alındı.

GAZETECİLER CEMİYETİ OLAYI KINADI

Olayın öğrenilmesi üzerine **DALGA**'ya bir geçmiş olsun telgrafı çeken Gazeteciler Cemiyeti, **"Basın mensupları olarak bu tür saldırılara aşinayız. Ama bu defa, barbarlık sınırlarını bile aşan bir manyaklık sözkonusudur. Bu televizyonu gönderenlerin insanlıklarından şüphe etmek gerekir"** diyerek olayı kınadı.

YILMAYACAĞIZ!

Bu hunharca saldırıya rağmen çalışmalarına devam edeceklerini açıklayan DALGA yöneticileri, **"Bizi televizyonla korkutacaklarını sananlar, aldanıyorlar. Zaten DALGA'cılar ölmez, buruşmaz, koku yapmaz, bir kere çitilemek yeterlidir"** dediler. Cesur bir yöneticimiz, herşeyi göze alarak televizyonu evine götürdü. (Eski televizyonunu da bana verecek, Allah razı olsun...)

Resimde korkunç saldırı aleti görülüyor.

EKRAN BEY'E GELENLER:

DALGA okurlarından dalga dalga mektup yağıyor... Aldığım mektuplar TRT'nin yayın saatlerinden fazla...

Fırsat buldukça daha doğrusu yer buldukça mektuplarınızın sözcüsü olacağım. Gelen mektuplar arasından bu hafta İzmirli okurumuz SİBEL KOÇER'in mektubunun sözcüsü oluyorum:

Sibel Hanım, **"UYKUDAN ÖNCE"**nin erken yayınlanmasından şikâyetçi ve çok haklı tabii... TRT, çocukları saat sekizde uyutmaya çalışıyor. Tabii TRT bu anlayışla gene kendi kendini uyutuyor...Her konuda geç davranan TRT, nedense insanları uyutma konusunda her zaman erkenci... Çocuklarımız zaten **"UYKUDAN ÖNCE"**yle filan uyumuyor... Nesil ilerledikçe zeka seviyesi daha da artıyor... Bu çocukları zeka seviyesi hep aynı olan TRT nasıl uyutsun Sibel Hanım?.. Uykudan Önce'nin yayın saatinin geç olması konusunda TRT'nin bütün yanlışları gibi daha çok yazıp çizeceğiz... Düzeltmesi TRT'den. (Arızalarda ibrik göstermekten vazgeçerse tabii...)

Tek kanaldan mektup yollayan tüm DALGA'cılara tamamı renkli günler dileğiyle...

Mektup yollayacaklara adresi son kez veriyorum: DALGA DERGİSİ "Ekran Bey" No. 101 Elmadağ

EKRAN BEY

CİHAN DEMİRCİ

Haftanın gafı

● Tarih: 10 Nisan 1984, Salı
● Program: TV'de sinema: "Bitmeyen Balayı"

ORSON Welles'in tüm izleyiciler tarafından merakla beklenen bu filmi, kötü seslendirilmesi (dublajı) yüzünden değerinden çok şey yitirdi. Motelin gece bekçisi "Müziği fazla açtım" diye özür dilerken, biz yayının hışırtısı dışında hiçbir şey duymadık. Acaba dublaj, bu filmin getirtilmesinden daha mı zor bir iş?

Latife Eroğlu
Diyarbakır

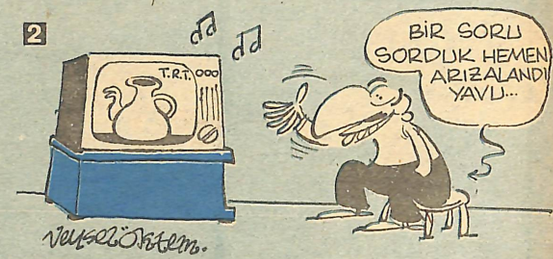

TRT'ye bol miktarda arıza hibe edildi

Toplam iki milyon lira değerindeki arızayı hibe eden Hidayet Haybeci adlı hayırsever yurttaş, "Ayol, ikide bir -elimizde olmayan nedenlerle yayınımıza ara verdik- diyorlar. Koskoca TRT'nin elinde nasıl neden olmazmış... Bu nedenle onlara bol bol arıza nedeni verdim." dedi. (Okuyanlar da bu haberi yedi...)

DALGAYA BAK...

Sevgili Dalgacılar,
Bu hafta yine gaf üstüne laf edelim dedik, saf saf... Ve "Haftanın gafı"nda söz edilen olay ıslandı dalgamızda.

Filmde, sorguya çekilen adamın damarları şişmiş, gözü dönmüş besbelli. Ama çıkan ses, "Bugün hava ne güzel, dimi" tonunda, yumuşacık.

İnsanlar gelip gidiyor, kapılar çarpılıyor, tabii hep görüntüde. Ses? Yok! Örnekleri artırmaya kalksak, tüm sayfalar dolar.

Yani, karikatürü çizip de, balonunu yazmamak gibi bir şey bu. Ya da binbir zahmetle çay demleyip, içine tuz atmak gibi.

"Dublaj sanatçımız yok" derlerse, inanmayınız... "Stüdyo yetersiz" de denemez, daha fazlasına bile yeter. Peki, o halde? Ücretlerin yetersizliği, zaman darlığı ve benzeri nedenleri ihmal etmemek kaydıyla, bize öyle geliyor ki asıl mesele şu: Yeterince saygı yok, seyirciye... Yeterince sevgi yok, yapılan işe... Ve daha önemlisi, kendilerine saygı yok, böyle kolay, ucuz umursamazlıkları huy edinenlerin.

İşini severek, sayarak yapanların artacağı günlere kavuşmak dileğiyle...

Dalgacı

İNSANLAR ve PROGRAMLAR

ELE-TAŞLAMA

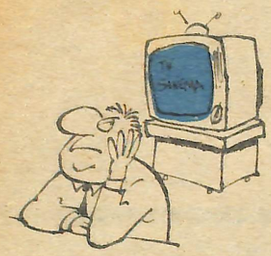

TRT'YE TAŞLAR (1)

Görüntüye önem vermez.
Çünkü laftır, TRT'miz.
İşlerine akıl ermez.
Bolca gaftır TRT'miz.

Bilmem nereden bulurlar?
Uyduruk filim alırlar.
Oynatıp baka kalırlar
Biraz saftır, TRT'miz.

Görmesek de gördüğünü,
Biliriz ne idüğünü!
Çalar devrin düdüğü
Bitaraftır TRT'miz.

Ekrani der: Hep usandık
Bunca gaflet yeter artık.
Üstünüze iyilik, sağlık
Bir tuhaftır, TRT'miz.

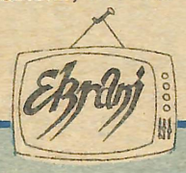

TEHLİKE ÇEMBERİ

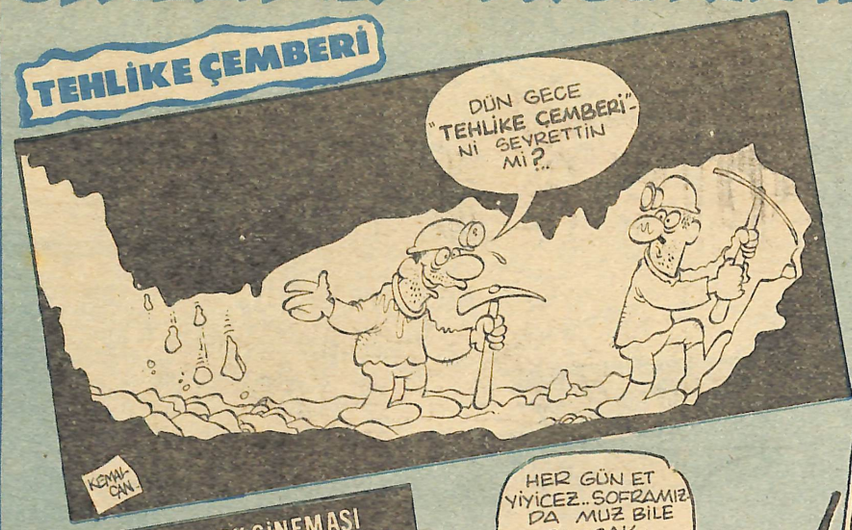

ÇOCUK KLASİKLERİ

TELEVİZYONDA TÜRK SİNEMASI

TÖVBEKÂR

Başlıca rollerini Kadir Inanmam, Sezer İnanmazsaninanma ve Poori Banane'nin paylaştığı filmin konusu şöyle. Tımarhaneden çıkan Murat, bir daha yerli film seyretmeye tövbe etmiştir. Karısı ve çocuğu, babalarını delirten televizyonu çöpe atıp, verici istasyonu olmayan bir kente taşınırlar. Murat, oğlu burnunu karıştırırken gizli kamera ile filmini çeker ve "Annene gösteririm" diye tehdit edip onlarla yaşamaya başlar. Sezer, babasını tanımamakta ve **"Olinka'dan başka baba kullanmam"** demektedir. Kasabanın zengini İlyas bir video dükkânı açmak isteyince İpek intihar etmek amacıyla ekran başına oturur. Ama son anda teknik bir arıza olur ve yayın kesilir... Filmi izlemekte olan evlerde kavga çıkar. Karılar kocalarını. Babalar oğullarını döverler ve yerli film seyretmeye yüzbininci defa tövbe ederler, TV'ciler de bu işten bilmem nasıl kâr ederler.

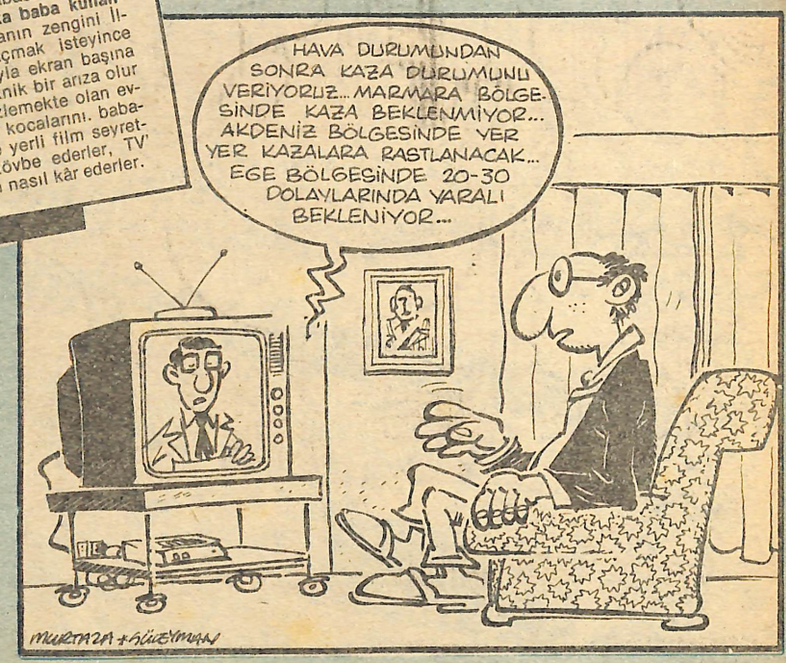

AFTANIN SOHBETİ

Fıkravizyon'a gelen fıkralar

NERELİ?...

Televizyon yayınlarının çok sık arızalanması ve ekrana bir **"Necefli Altın Maşrapa"** görüntüsünün getirilmesi, köylü çocuğun ilgisini çekmişti.

Bir yandan olanca merakıyla ekrandaki maşrapaya bakarken, bir yandan da minicik eliyle babasını dürtüp durmaktaydı:

"Len buba... Bu maşrapa nereli?..."

Babası maşrapanın yanındaki yazılara kurnazca göz gezdirirken öğretici bir tavırla mırıldandı:

"Necef'li oğlum... Necef'

NEŞENİN SEBEBİ

"Bugün çok neşelisin" dedi arkadaşı adama.

"Evet, dün kaynanam rest çekti de... Ya ben, ya televizyon" dedi...

"Eee" dedi arkadaşı **"Gözünaydın, kaynanandan kurtuldan artık desene..."**

"Yoo... Ben televizyondan kurtuldum, kaynanama razıyım..." diye yanıtladı adam...

Aysın Kuran
İSKENDERUN

BÜYÜK MESLEK

Demiryollarında makasçı olarak çalışan adam, gözlerinin içi gülerek eve geldi.

sevinçlisin?" diye sordu. Adam, cevap verdi:

"Daha ne olsun, karıcığım. Meğer ben ne büyük adammışım da, haberim yokmuş. Koskoca televizyonun eski yöneticisi de benim gibi bir makasçı imiş, düşünebiliyor musun..."

Yıldız Özen İSTANBUL

ARTIK BÜYÜMÜŞ

Küçük afacan **"Uykudan Önce"**yi seyretmiş ve hâlâ uyumamıştı. Annesi hiddetle sordu:

"Veysel, sen hâlâ uyumadın mı?"

Veysel gayet sakin ve kibirli cevap verdi:

"Teessüf ederim anneciğim. Ben artık büyüdüm, onun için Açık Öğretim'inçizgi filmini seyredip de yatacağım. Abim akşamları onu seyrederken uyuyor ya..."

BEYOĞLU KARAKOLU

YAZAN-ÇİZEN ÖZCAN KALENDER

TV'de SİYAH-BEYAZ
DALGA'DA RENKLİ

Reklamlar

Massa'cı gençler...

Biz yolların fatihiyiz... Aşar gideriz rampaları... İşte kaptan Rıza...Dün geceki yarışta tam üç kediyi püre gibi yaptı. İşte Çeto, susturucusuz eksozuyla nasıl da uyandırıyor bütün Bağdat Caddesini... Ve işte ben, pederin yeni arabasıyla aynen yüzkırk kilometre yapıp bu geceki ödülü alıcam... Figoş'u bu gece ben kapatıcam... Savulun, gençler geliyor... Çıs tara çıs tara dum dum...

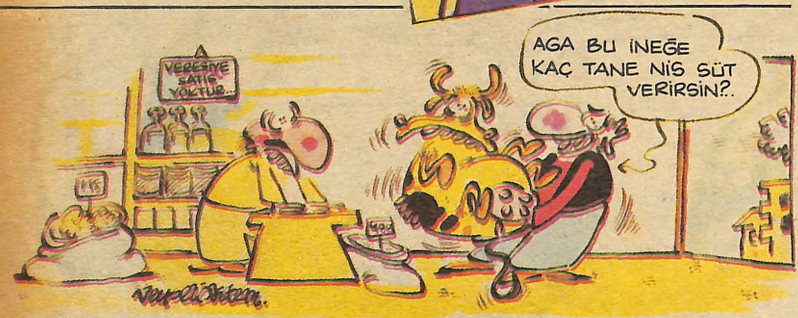

DAVACIYIM HAKİM BEY

Kocam bana "telemanyak" diye hakaret etti. Sözde onu televizyon yüzünden ihmal ediyormuşum. Ayol, ben televizyona bakmam bile... Riçırd Çening bile kocam kadar kötü olamaz. Yani bu herifin yaptıkları Ceyar'a rahmet okutur. Küçük Ağa kılıklı adam, n'olucak. Bu kadar yıllık evliyiz, bana bir İmpals deodoran bile almadı. Grizli Adams'ın ayısı benim kocamdan daha naziktir valla. Şu surata bakın... Anteniyle o kadar oynadım, yine de görüntüsü düzelmedi abus herifin. Boşanmak istiyorum hakim bey, kocam bana "telemanyak" dedi...

Ayten Yamukanten

Mikrofon

Halit KIVANÇ

ŞUNDAN... BUNDAN...

YILLAR önce Babıali'ye geldiğimde... (Bir dakika, açıklayayım. Belki bilmeyen vardır: Babıali'ye gelmek demek, biz gazetecilerin, yazarların, çizerlerin dilinde mesleğe başlamak demektir.) İşte ben bu işe ilk adım attığımda o zamanki ustalardan öğrenmiştim. Eğer belirli zamanlarda belirli köşelerde muntazam yazıyorsanız ve eğer bir gün **"Ne yazayım?"** diye düşünmeye başlarsanız, sakın düşünmeyeceksiniz! Hemen kaleme kâğıda sarılıp ya da daktilo başına geçip yazacaktınız: **"Şundan... Bundan..."**

Ustalarımdan hiçbiri de **"şundan"**daki **"şu"**nun hangi şu, **"bundan"**daki **"bu"**nun hangi bu olduğunu söylememişlerdi. **"Şundan-Bundan"**, bir kurtarıcıydı. Tek konuya hapsolup kalmaktan kurtuluyordunuz. Üstelik okuyucularınız da bir yazıda değişik noktalar buluyordu. Kısaca, **"Şundan-Bundan"** diyerek tıkanıklığı açmak mümkündü.

İşte, sevgili okuyucular, bizim **"MİKROFON"**dan da bu hafta **"Şundan... Bundan..."** seslerini duyduğunuza göre... Yıllar önceki ustalarımın yaptığını benim de yaptığımı fark edeceksiniz.

İyi hoş da... **"Şundan"**dan hangi **"şu"**ya gidelim, **"Bundan"**dan hangi **"bu"**ya? Hele bir yola çıkalım da... Hangisine varırsak...

İNSANİYET NAMINA...

Televizyonda bir sanatçı... Bir ses sanatçısı... Önce röportaj yapılıyor kendisiyle... İzleyicilerin de zihnini kurcalayan, merak ettikleri sorular soruluyor. Sanatçı cevaplar veriyor. Sonunda röportajı yapan sunucu ya da spiker teşekkür ediyor:

"Çok mersi..."

Tabii sanatçı da kendisine bu olanak tanındığı için teşekkürünü sunmayı görev biliyor:

"Benden de... Çok mersi..."

Doğrusu çocukluktan beri **"az pilav"** biliriz de... Bu **"çok mersi"**nin nereden çıktığını bileniniz varsa, lütfen haber versin... İnsaniyet namına...

HERKES HER ŞEYİ BİLMEZ YA...

Öyle insanlar var ki aramızda...

"Radyo-aktif" dediniz mi, **"radyonun aktif olduğu gün"**den bahsediyorsunuz sanıyorlar.

Ve de öyle insanlar var ki...

"Dünyanın sonu gelecek" diye nasıl korkuyorlar, bilemezsiniz.

Oysa çoğunluk, **"Eyvah, ayın sonu geliyor"** diye ev sahibini düşünerek korkuyor.

SONUCA BAKIN SİZ!

İki evli erkek karşılaştı:

"Sorma, dün karımla öyle bir kavga ettik ki... O 'Evde oturup TV' de Sinema'yı seyredelim' **diye tutturdu. Ben ise** 'Maça gideceğim' **diye direttim."**

"Peki, beğendin mi televizyondaki filmi?"

MİNİKONSER'LE FİNAL

Televizyonda Mini-Konser'de Mozart'ı çalıyorlardı. Ev sahibi, konuklarına:

"Sever misiniz Mozart'ı?" diye sorunca, konuk kadın atıldı:

"Aaaa, bayılırım. Hatta geçen gün 15.45 Ada vapurunda gördüm. Heybeli'ye gidiyordu galiba..."

Sosyetik gülü, kocası dürttü. Kulağına da eğildi:

"Beni rezil ettin yine... 15.45 vapuru Heybeli'ye uğrar mı hiç!"

SAHİBİ:
Peyami Pembe
YAZI İŞ.MD.:
Kâmil Pespembe
HAYAL MD.:
Gülpembe
YAYIN AMACI:
Apaçık pembe

İKİNCİ KANAL

İYİNİYET KUPONU
BİRİKTİR SABRET NİYETİNİ BOZMA..

TRT'de yeni sesler yarışması...

GENÇLERE İMKÂN

EKRANDA üç otuzluk şarkıcıların sık sık görülmesi şikayetlere yolaçınca ilgililer, "Seyirci haklı, yeni seslere de imkân tanımalıyız" diyerek çalışmalara başlamışlardır.

Yurdun çeşitli yörelerindeki yeteneklerin tanınabilmesi için TRT'nin "Yeni Sesler Yarışması" açması memnunlukla karşılanmıştır.

Resimde biri gayet güzel "ciyaaaak" öteki de "viyaaaak" diye ses veren iki yarışmacıyı hemşirelerle birlikte görüyorsunuz.

(Emeklileri rahat bırakalım, biraz yenilere bakalım... Teşekkür ederim.)

Köylünün zamlardan sonraki durumu ekrana geliyor!...

"Üretici hayatından çok memnun!"

Köylü sorunlarını içeren yepyeni bir yerli dizi yakında ekrana gelecektir. Çok şükür köylünün önemli bir sorunu olmadığı için havadan sudan konuşmaların yer alacağı program daha sonra neşeli türkülerle sona erecektir. Resimde, Bakberi Köyünden Hasan Çavuş'u "Patatis üretiyom. Halimden çok memnunum. Bu yıl bir kova patatis toplayabildim. Herhalde elime on milyon falan geçer" derken görüyorsunuz.

Seyircinin keyfine diyecek yok!...

Müzik ve eğlence programları herkesi coşturuyor...

Şen şakrak türkülerin, neşe dolu şarkıların, hareketli melodilerin yayınlandığı müzik ve eğlence programları yayınlanırken seyircileri ekran başında zaptetmek zor oluyor... Eskiden müzik ve eğlence programında "Ölem öleeem, ben ölem" türküsünü, "Hastayım yaşıyorum" şarkısını dinleyip içi kararanlar şimdi zil takıp oynuyorlar...

Oh-ooh... Suyundan da koy...

EKRANDA NEFİS BİR BELGESEL

"Pirincin taşını ayıklayanlar"

- İşte bu şahane diziden birkaç bölüm:
- Seçimlerden önce pembe gözlük kullananlar.
- Zamlardan sonra zınk diye çuvallayanlar.
- "Şimdi ayıkla pirincin taşını" diye sayıklayanlar.
- Ne olduğunu bir türlü anlamayanlar.

"Oh olsun, size müstehaktır" diyenlere melul melul bakanlar...

Resimde, seçim öncesi şen kahkahalar atan, şimdi

VİDEO ALAMIYANLAR OKUSUN...

HAYATTA HERŞEY VİDEO MU?..

YAZAN ÇİZEN: CİHAN DEMİRCİ

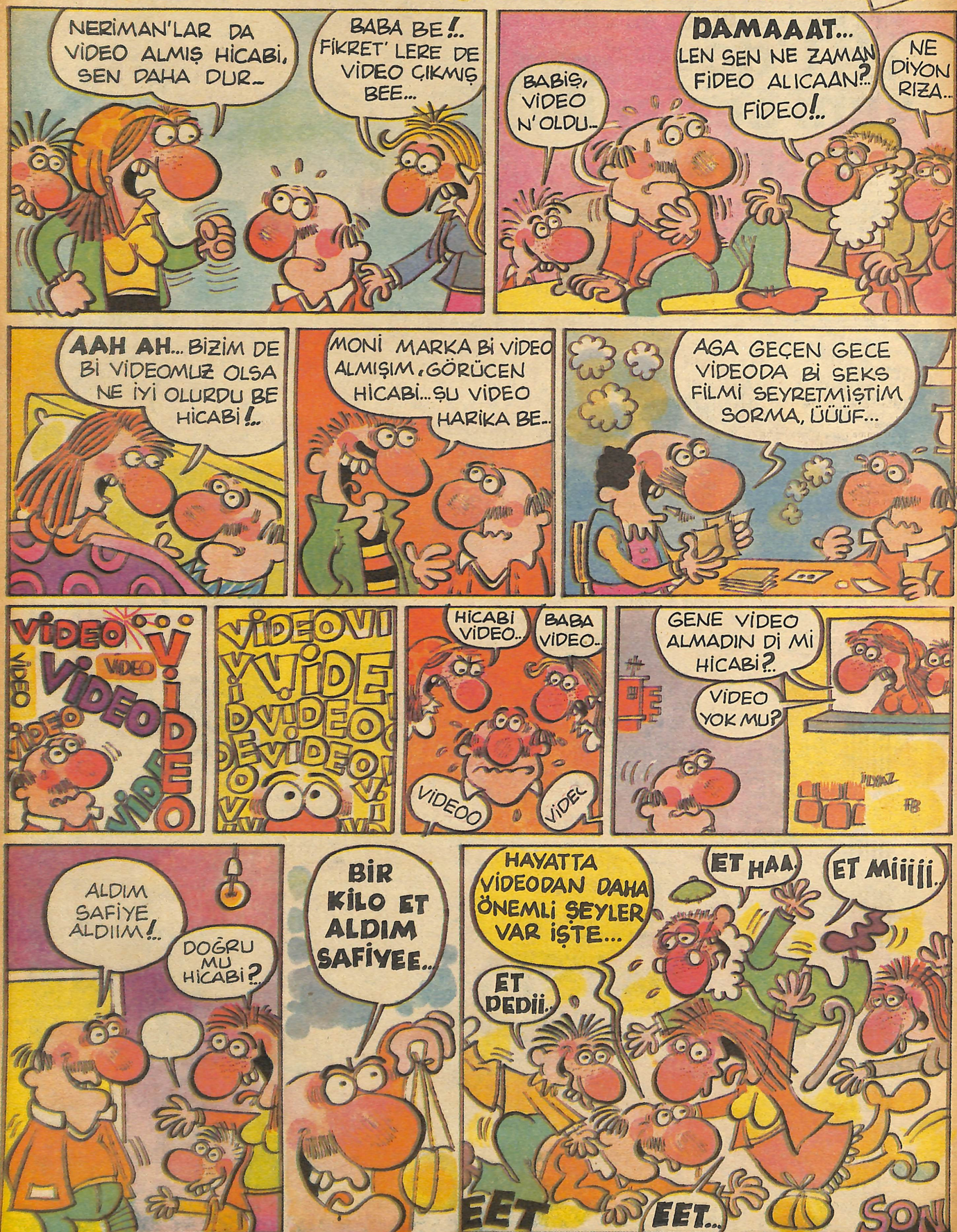

Müjdat Gezen

...hay ekranına... Tele-Perran

TİPLER: O da bi şey mi'ciler...

İki kafadar kız istemeye gidecekler. Kıza kesik olanı, arkadaşını uyarmış:

"Biliyorsun Şevket, bu konuda sana güveniyorum, kız tarafı benim yolsuz olduğumu bilmemeli. Onun için benim durumumu abartmak işi sana kalıyor. Yani onlar sorduğunda, iş güç durumu nedir falan diye, ben mesela bir dükkânım var dersem sen hemen abartırsın" Ne dükkânı canım koskoca iş hanı" **falan diye, anladın mı?"**

"Anladım merak etme" demiş Şevket olanı ve koyulmuşlar yola iki yolsuz. Bir demet de güzel karanfil, kız isteyecekler. Çalmışlar kapıyı, buyur edilmişler, hoşbeşten sonra, kızın anası:

"Beyefendi acaba ne iş yaparlar?" diye sormuş birinci soruyu.

"Bir küçük dükkânım var hanımefendi"

"Ne dükkânı efendim, siz ona bakmayın, koskoca iş hanı sahibidir" diye Şevket yetişmiş.

"Tahsil durumunuz?"

"Orta mezunuyum"

"Ne orta mezunu efendim, iki üniversite bitirdi"

"Araba falan?"

"Küçük bir Murat'ımız var efendim"

"Ne Murat'ı hanımefendi, TIR'ı var TIR'ı"

"Sağlık durumunuz acaba?"

"Biraz bu aralar soğuk algınlığım var"

"Ne soğuk algınlığı, üçüncü derecede verem, efendim..."

Böyle tipler vardır, çok iyi bilirsiniz. Bunlar her konuya ya: (O da bişey mi?) ya da (Ooooo oh, ben de çok daha acaibi var) gibi pek ipe sapa gelmeyen cümlelerle girerler.

"Yahu amma nezle olmuşum ha"

"Ben çok daha fenayım"

"Öksürük oldum galiba"

"Ohooooo ben boğmacayım"

Yani bu tiplerin öyle bir huyu vardır ki, kimsenin birşey olmaya, hastalanmaya bile hakkı yoktur, çünkü bizimki daha önce olmuştur ve durumu daha fenadır. Bir de bu tiplerde, başkasında olandan daha iyisi kendinde vardır saplantısı hâkimdir. Örneğin:

"Bir Murat aldım Şahin" dersiniz.

"Bende Doğan var"

Ulan varsa var, benimki Şahin işte. Müsaade etmez bu tipler böyle şeylere.

"Gastritim azdı"

"Bende ülser var"

"Ayakkabım sıkıyor"

"O da bi şey mi ben bugünlerde topal olacağım."

Bu tiplere laf da anlatamazsınız. Ne söylemeye kalksanız ya yıllar önce başından geçmiştir, ya çok daha beterini atlatmıştır ya da o olayın çok daha acaibini yaşamıştır... Yani anlayacağınız ne yaparsanız yapın ister iyi ister kötü, bunlar için (O da bişey mi)dir.

Böyle bir arkadaşım vardı. Son derece sevimli ben yaşlarda, okumuş, görmüş geçirmiş, tatlı, arkadaş canlısı bir adam. Gelgelelim bu o da bişeymicilik huyunu bir türlü yenemezdi. Kendi de bilirdi zaman zaman aşırıya gittiğini ama engel olamazdı bu huyuna. Bir gün sohbet arasında laf amcamdan açıldı. Tanırdı amcamı.

"Amcam, Gezen soyadını çok dolaştığı için almış" dedim laf sırasında.

"O da bişey mi" dedi, **"Dedem Seyyah soyadını dünyayı dolaştığı için almış."**

"Amcamın şekeri ikiyüzmetmişe çıkmış" dedim.

"O da bişey mi, babamın şekeri üçyüzelli."

"Dün amcamı kaybettik" dedim.

"O da bişey mi" dedi, öylece kaldı...

Ulan, bundan daha fenası ne olabilir ki "O da bişey mi?" diyorsun, adam öldü işte. Buna, o da bişey mi denilir mi?

"Devam et, dedim, amcamı kaybettik"

"O bişey yahu, başın sağolsun" dedi. Lütfetti hergele...

Çevrenize dikkat edin bu tipleri hemen göreceksiniz, okulda, işyerinizde, aile çevrenizde. Aslına bakarsanız biraz hepimizde vardır (O da bişeymicilik). Hele hele kendimizi ille de ispatlamamız gereken bir ortamda isek, ne yapar yapar birinin anlattığı bir konuda biz de bir (O da bir şey mi?) yapıştırıveririz.

Asıl amaç, o da bir şey mi yerine (Onun da çok şey) olduğunu kabullenmek ve başkalarının kendilerince önemseyip de anlattıkları konuda, yırtık çoraptan çıkan başparmak gibi (O da bişey mi?) dememek olmalı.

Şimdi kimbilir niceleri bu benim Tipler dizisi için (O da bişey mi? Benim tanıdığım bir tip var, Allaaaaah) diyordur. Bu yazı da burada bitti ama bu da bişey mi, siz haftaya yazacağım tipi görün...

Esenlikle...

Bir hafta sonu eğlencesi...

Bütün bir hafta koş oraya, koş buraya derken, hafta sonu bir de baktınız, ramazan güllacına dönmüşsünüz. Kafanız kazan gibi, vücudunuz yorgun. Ne yaparsınız, biraz eğlenmeye, dinlenmeye çalışırsınız değil mi? Kimi eline bir paket patlamış mısır alıp sinema yollarına düşer, kimi evinde uyuklamaya çalışır, başına çocukları düşer, kimi de arkadaş toplantısına gider, payına dedikodu düşer. Herkesin bir dinlenme biçimi var değil mi ama? Bendenizin de aklına dinlenmek, eğlenmek deyince hep aynı şey gelir. Şöyle sessiz sakin, deniz kıyısında bir kahvede oturmak. Hani şu girişlerinde eski püskü bir tabelada **"Sahil Kahvesi"** yazan, çevrelerinde martılar inip konan, masaları tahtadan, garsonları efendiden çay bahçeleri vardır ya. Böyle yerleri pek kimse bilmediğinden, bilse de rağbet etmediğinden, sessiz sakin de olurlar. İşte benim de gitmeyi çok sevdiğim böyle bir yer var, daha doğrusu vardı, artık yok. Neden mi? Anlatacağım.

Efendim, geçen hafta, biz ailecek toplandık, oraya gittik. Anlattıklarımdan anlamışsınızdır, orası sakin, mütevazi, doğayla içiçe bir yerdi. Aaaa anacım, daha kahveye yaklaşır yaklaşmaz bir de ne göreyim? Bir kalabalık, bir uğultu. Ayol burda ne oluyor, muhtarlık seçimi mi var? demeye kalmadı felaket, bütün haşmetiyle kendini gösterdi. Görmemek mümkün değildi, çünkü kendisi yüksekçe bir rafta duruyordu. Bir televizyon. **"Aaaa ne oldu buraya?"** dedim. Palabıyıklı, yeni bir garson, **"Buranın sahabı değişti, ristore edildi"** dedi. Gerçekten de edilmiş. O güzelim tahta masaların yerine, kavuniçi dört ayaklı formika canavarlar konmuş. En önemlisi, günlerden cumartesi ve televizyon çalışıyor. Ne yapalım, geldik bir kere dedik, oturduk. Herkes **"Atlantis'ten Gelen Adam"**ı seyrediyor. Etraf martılarla, balıkçılarla dolu, ama bütün dikkat el kadar bir havuzda çolak kurbağalar gibi yüzen adamda. Neyse garsondan çay istedik, gözü televizyonda siparişimizi aldı. Bu arada ayağı takıldı, yandaki şişman beyi, elindeki portakallı gazozla, bir güzel suladı. Sonra yine gözleri sabit bir noktada gitti, geldi. Önümüze bir bardak bira koydu. Aaaaa hayırdır inşallah, ayol ben çay istedim. **"Atlantis'ten Gelen Adam"**ın hatırına bira içecek değiliz ya. Kocama **"Sen bari bira iste, belki çay gelir"** dedim. Hayır, bira isteyince meyve suyu getiriyor. Anlaşıldı, ben film bitmeden çay içemeyeceğim. Bari denizi seyredeyim. Aman anacım ne mümkün? Etraftan hem televizyon seyrediyorlar, hem açık oturum yapıyorlar. **"Bak Rıfkı, herif ne biçim yüzüyor", "Ay, cicim bu havuz bişi mi? Biz Antalya'dayken kaldığımız motelde bir havuz vardı..."** Kısacası kulunuzun hafta sonu eğlencesi, acıklı bir komediye dönüştü, böylece de dönüş yolları göründü, ama içime de bir tuhaflık çöktü vallahi. Yanlış anlamayın, ben televizyon düşmanı değilim körolim. Televizyon uygarlığın bir parçası, değil mi ama? Uygarlık, anacığım, bize biraz da nefes alacak yer bırakıver, ha canım?

Hoşçakalın...

Perran Kutman

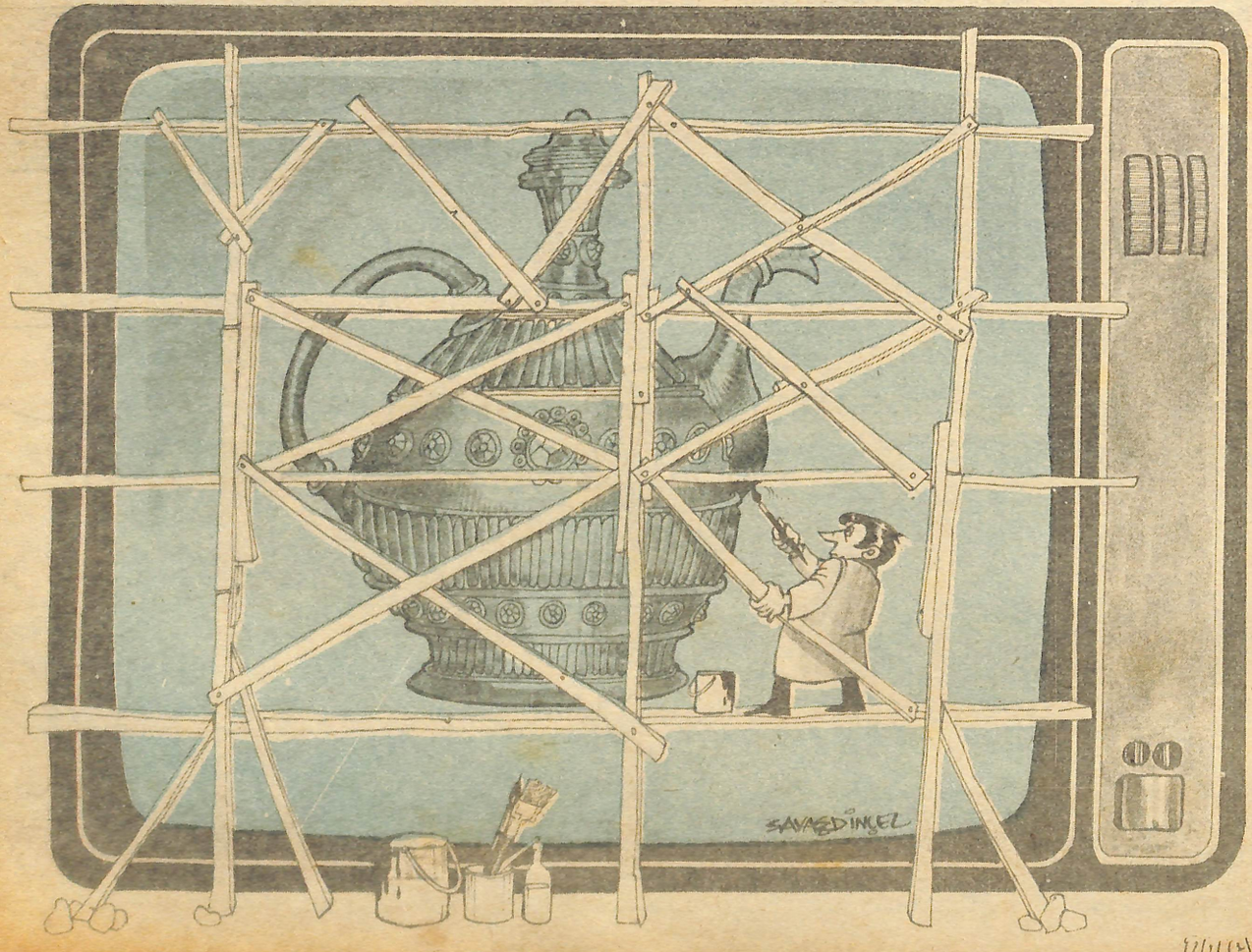

DE-KO

VİDEO AÇILDI

DE-KO Video, zengin çeşitleriyle emrinizde. Mahallenizdeki en yeni dedikodular. Sosyetemiz Kanarya Adaları'nda ne yapıyor? Muhlis Bey'in karısı annesinin evine niçin döndü? Şermin kimden hamile? Nejat niye tükürdü Kâmil'e? Kadir'le Şuşu'nun bütün gece omlet pişirdiği doğru mu?
Bütün bunları DE-KO Video biliyor. Hızlı kamera, gizli mikrofon kullanıp yatağınıza kadar giriyor.

DE-KO
"Dedikodu kasetçiliğinde tek isim"

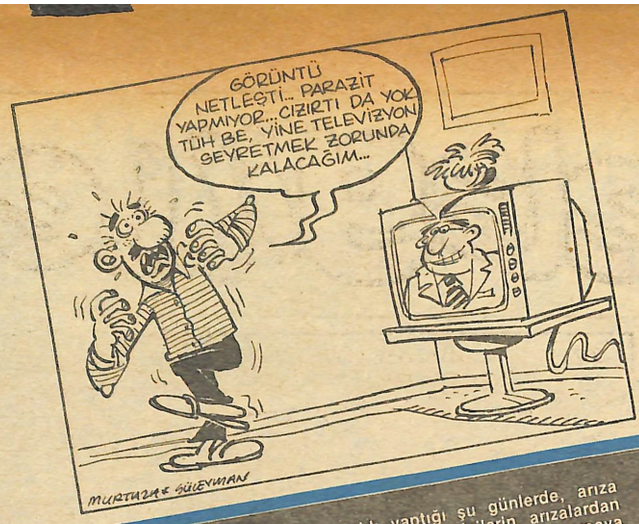

TEKNİK ARIZALARIN ARTMASI BEKLENİYOR...

TRT'nin yaz sezonu için hazırlık yaptığı şu günlerde, arıza yayınlarına ağırlık verileceği açıklandı. İzleyicilerin arızalardan memnun olduğunu, arıza süresince tuvalete gitmeye, çay koymaya ve iki çift laf etmeye zaman bulabildiklerini söyleyen bir yetkili, "Üstelik arızaları hep iki program arasına ayarlayacağız, böylece programların yarım kalması önlenecek" dedi.

Dalga Bulmaca

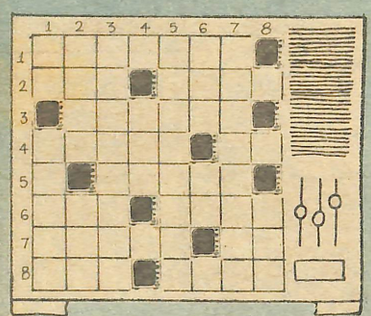

SOLDAN SAĞA:
1-Bir çember türü. 2-Televizyona kızan hükümdar ne fırlatır? -Küçük Ağa'daki Çolak Salih'in, küçükken dayak yemekten kurtardığı Rum. 3-Televizyonumuza yeni monte edilen bir kont. 4-Düğününü televizyonda bile seyrettiğimiz İngiltere Prensesi. -Amerikan filmlerinde "hayır" nasıl denir? 5-Nurhan Damcıoğlu'nun söylediği. 6-TERSİ, bir reklamı kaçıncı seyredişimizde hoşumuza gider? -TV sayesinde tanıdığımız bir Güney Amerika hayvanı. 7-Atlantis'ten Gelen Adam'ın en sevdiği kuş. -İstanbul Vericisi'nin simgesi. 8-"Kameraya film koymayı unutma..." -Güzel bir film görünce keyfimiz nasıl olur?

YUKARIDAN AŞAĞIYA:
1-TERSİ, Mavi ve Gri'deki gazetecinin arabası ne marka? -Semir-Döküm sobasının demiri nasıldır? 2-TV'de izlediğimiz filmlerin çoğu nasıldır? -"Bu işin ...ı cimi yok, bu televizyon düzelmelidir. 3-Japon filmlerinde, kör olan şarkıcı kız ne yapar? 4-TERSİ, televizyon seyreden biri, nasıl bir kalp krizi geçirebilir? 5-Bu doktorlu dizi, ne için? 6-TERSİ, heyecanlanan spikere ne gelir? -Tara'nın yarısını timsahlar yemiş. 7-Son günlerin çok alınan bir önlem türü. 8-Ne bu, ne şu. -Ne şu, ne bu. -Soyadı Gardner olan ünlü bir aktris (Son gürdüğümde ava gidiyordu).

ÇEVAPLAR: Soldan sağa: 1-Tekâlife. 2-Asa.Niko. 3-Kristo. 4-Diana. No. 5-Kanto. 6-Kil. Tama. 7-Martı. IV. 8-Emi. Keke.
Yukarıdan Aşağıya: 1-Ak. Dökme. 2-Eski. Lam. 3-Hakiri. 4-inA. 5-İnsanlık. 6-kiT. Ta. 7-Ekonomik. 8-0.0. Ava.

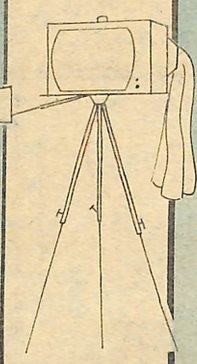

Televizyon Yokken

SADIK ŞENDİL

Şu bizim televizyon

BİZLER, birçok yeni buluşların ortaya çıkmasını hayretle izlemiş bir kuşağın evlatlarıyız.

İlk borulu gramofon. Allah Allah, ne büyük icad.

Sonra borusuz gramofon... Hayret etmiştik. Borusuz da gramofon mu olurmuş, bunun sesi nerden çıkıyor acaba?

Sonra mikrofon... O da şaşılacak bir şeydi... Eline bir telli düdük alan kimseler sesini istediği kadar yükseltebilir olmuştu.

Bu da yetmedi. Radyo çıktı dediler. Radyo... Bak hele, o da ne ki?

Bir akşam fizik öğretmenimiz hepimizi bir salona topladı... Borulu bir alet getirdi ortaya... Bir sürü de tel. **"Şimdi dikkat edin"** dedi. **"Buna radyo derler. Şu anda çok uzaklardan gelen bir konseri ya da bir sesi dinleyeceksiniz. Hem de arada tel falan olmadan..."**

Kulak kesildik... Bir sesler geliyordu, ama ne konsere benziyordu, ne de konuşmaya... Purt, zırt, dırt, kapı gıcırtısı, kaynana zırıltısı gibi sesler.

Meğer hocamız fişleri yanlış takmış... Başka bir öğretmen araya girdi. Aygıtı üfledi, yumrukladı. Sonunda iniltili bir ses duyduk. Budapeşte radyosundan bir keman sesi geldi.

Bayağı sevinmiş ve gururlanmıştık. O hafta eve geldiğimde kardeşlerime: **"Biz radyo dinledik"** diye kasıla kasıla anlatmıştım.

Radyo çabuk gelişti. Herkes bir tane aldı. Ve herkes kendininkini birbirine över oldu.

"Bizimki harika kardeşim. Dün gece sabaha kadar Romanya'yı dinledik. Aman ne çiganlar, ne kemanlar..."

"O bir şey mi, bizimki Londra'yı alıyor."

"Yok yahu... Ne marka bu? "

Bu tür konuşmalar hiç bitmezdi. Sonraları, radyo önemini kaybetti. Kahveler için havadis, yemekle çamaşırla uğraşanlar için basit bir avuntu oldu.

Çünkü televizyon çıktı.

Bu yeni buluşa bir vakitler pek imreniyorduk.

"Yahu Araplarda, Hintlerde bile var, bizde yok. Olur mu bu?" diye sızlanıyorduk.

Sonunda, çok şükür, bizim de televizyonumuz oldu. Gitgide renklendi de... Yakınlarda galiba ve inşallah, tamamı renkli olacakmış. Ama şikâyetler, sızlanmalar, başka ülkelere imrenmeler hâlâ devam ediyor.

"Birader İtalya'da, hatta Yunanistan'da üç-beş kanal varmış. İstediğini açıyormuşsun. Bizde hâlâ tek kanal. Çekilmiyor valla. Üstelik programlar da berbat. Hele o reklamlar, bıktırdı valla... Ben her akşam çamaşır tozu, yahut Hacıbaba çikleti dinlemeye mecbur muyum? Ah kardeşim. Bir vakitler Amerika'daydım. Sen ordaki programları görmelisin. Harika, harika..."

Hani kurbağa ineğe baka baka çatlamış ya. Onun gibi bir şey.

"Yahu" dese birisi, **"Senin memleketinde sular akmaz, çukurlar kokar, iki saat kar yağsa ekmek bulamazsın, Taksim'den Aksaray'a bir saatte gidersin. Tarlasından yirmi kuruşa alınan ıspanağı yüzyirmiye yersin... Bütün bunlar sana batmaz da, şu televizyon mu gözüne batar hep? "**

Batar. Çünkü hep ortadadır. Herkesin gözü önündedir.

En iyisi şu televizyonu bir süre kapatalım. Bir vakit sonra gene açalım.

Bineğini kaybetmiş de sonradan bulmuş fukaranın sevincine kavuşalım.

TV'nin GEÇMİŞİNE GELECEĞİNE Bakış

SUNDER ERDOĞAN

CİHAN DEMİRCİ

YAZAN Akın YILMAZ
ÇİZEN Kemal CAN

Telegiller

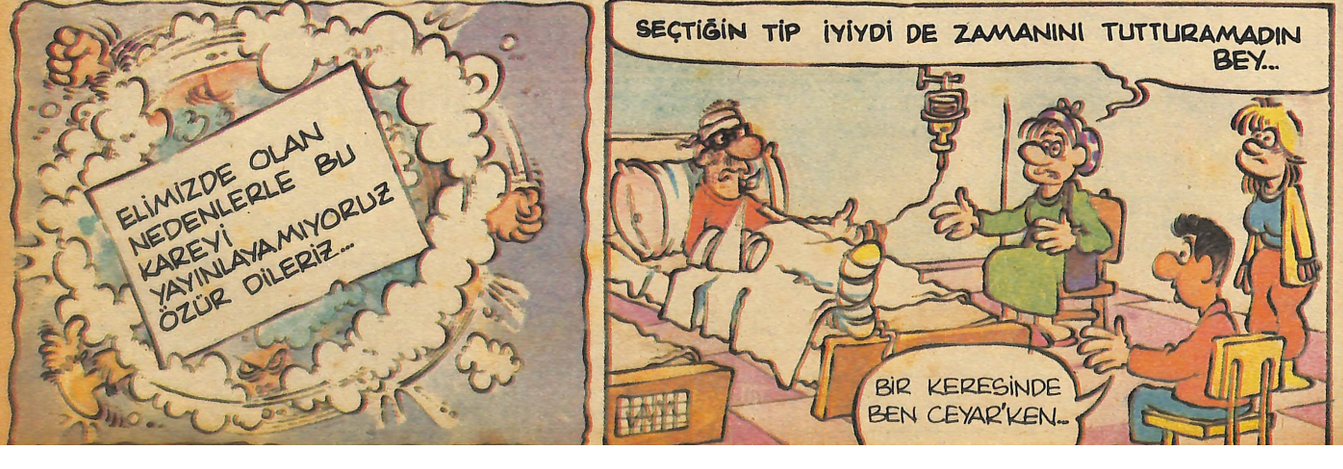

DALGA REKLAM SUNAR

Mart geçti diye üzülmeyin

MIRNAV KOZMETİKLERİ İLE BÜTÜN BİR YIL İLGİ TOPLAYABİLİRSİNİZ

Her tüye uygun renkler. Özel bıyık kremleri, burun pudraları, dudak ve kirpik boyaları ile değişin, güzelleşin. En ilgisiz erkek kedilerin bile başını döndürün, kulaklarını dikin. Ciğerden bile çok sevilmek ve kendinden emin olup güzel miyavlamak isteyen kedilere MIRNAV KOZMETİKLERİ.

Türkiye Distribütörü:
Mestan Kuyrukaltı

İŞTE, İTALYAN PABUÇLARINI ARATMAYACAK BİR MARKA!...

SÜRÜN PABUÇLARI

Her kadının ayağına uyar. Zarif durur. Arkadan vurur. Ayağı kavrar. Dipten yarar. Yandan sıkar. Nasırı azdırır. Tırnağı batırır. Bileği büker. Dizi titretir. Kötürüm eder. Dikkat: Çıkartırken yırtılır.

SÜRÜN PABUÇLARI
ALIN GÖRÜN-GİYİN SÜRÜNÜN

- Not: Yollarda sürünmek için 10 dakika giymek yeterlidir.
- Tek fiyat: 16.000 TL.

(Ameliyat masrafı hariç)

Bu diş macunu ithal malı

Evet... İthal malı diş spreyi geldi...
Dişlerinizin güçlü ve beyaz olmasını istiyorsanız hemen alın.
Sabah - akşam dişlerinize bir sıkın, dişlerinizin güçlendiğini hissedeceksiniz.
● Dikkat: Bana bakmayın, ben ağzımı kapatıp şampuan reklamında oynuyordum. Ucuz olsun diye çağırdılar, bu reklama da çıktım... Oh olsun, paraya kıyıp güzel dişli birini bulsalardı.

SEMAHAT İSKARPİT
(Reklam Sanatçısı)

HAMİLE MİSİNİZ?

BUNU ANLAMAK İÇİN DOKTOR DOKTOR KOŞTURMANIZA GEREK KALMADI

ARTIK PRODÜKTÖR VAR...

Boş kuruntularla kendinizi yemeyin, bir de PRODÜKTÖR'ü deneyin. PRODÜKTÖR hamileyi derhal tanır. Hamile değilse hamile bırakır. Film çevirtme ayaklarına yatar... Artist olmak için evden kaçan kızlara faydalı olur. PRODÜKTÖR'ü arayan bulur.

Prodüktör Hüsamettin
Arabın kahvesi - Beyoğlu Dikkat: Evlere servis yapılır.

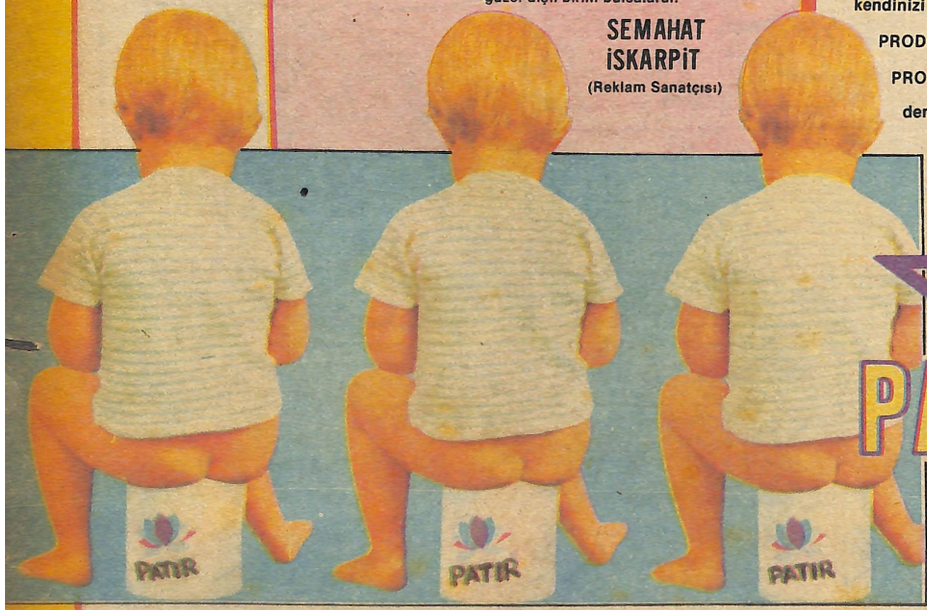

ESKİŞEHİRLİ ÜÇÜZLER DİYOR Kİ:
-Oh annecim, patır patır dolduruyoruz!...
-Elbette yavrum çok haklısınız, devam edin...

PATIR ÇOCUK LAZIMLIKLARI

Tuvalet kâğıdı görünümde tek lazımlık: PATIR
Ses ve koku geçirmez... Hassas gövde, çelik kasa... Yaylı, amortisörlü... 5 ishal garantili...

PATIR ÇOCUK LAZIMLIKLARI
"Patır-Patır-Altını batır"

Hürriyet'in bu cumartesi eki güldürü üretim merkezi tarafından hazırlanmıştır

BU DA BİZİM REKLAM

DALGA

Yapım ve Yönetim : Müjdat GEZEN - Kandemir KONDUK
Sunucular : Sadık ŞENDİL - Halit KIVANÇ
Ümit Yaşar OĞUZCAN - Perran KUTMAN
Resim Seçici : Savaş DİNÇEL
Kameramanlar : Kalender - Sunder ERDOĞAN - Kemal CAN
Cihan DEMİRCİ - Veysel ÖKTEM

Işık : Zeynep TABLACI
Yardımcı Yönetmen : Akın YILMAZ
Dekor : Erol BİLEM
Kurgu : Erdoğan SEVGİN

VE BİNLERCE FİGURAN